

Předmětné odvolání podávám pro nezákonnost a nepřezkoumatelnost v hesle uvedeného rozhodnutí spočívající v:

- a) rozporu se zákonem č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vodovodech a kanalizacích“), a to ust. § 4, odst. 1,3,6,7 a 8, deklarujícího existenci, rozsah a platnost Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Jihomoravského kraje (dále jen „PRVK“), který v tomto případě stanovuje zcela odlišnou základní koncepci situování ČOV Lukovany a vypouštění přečištěných odpadních vod do zcela jiného recipientu

a

- b) v nepřezkoumatelnosti, neboť:

- z napadeného rozhodnutí nelze nikterak dovést či shledat důvody menších ekologických a ekonomických dopadů k vydanému povolení **k nakládání s povrchovými vodami - k vypouštění odpadních vod do vod povrchových** – vodní tok Čeleška,
- v napadeném rozhodnutí absentuje jakékoliv vypořádání se s dopady stavby ČOV a vypouštění přečištěných odpadních vod do recipientu Čelešky na nedaleký zdroj podzemní vody,
- je napadené rozhodnutí v rozporu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 S. správní řád, v úplném znění (dále jen „správní řád“).

I.

Hlavní a nosný problém porušení mých subjektivních práv spatřuji v jednoznačném rozporu mezi napadeným rozhodnutím a základní koncepcí plánovaného odvodnění obce Lukovany v platném PRVK JmK, který v kartě obce Lukovany pořadové číslo 270, KOD PRVK 0623.014.338.01, KOD OB 08904, ZÚJ 583324 v kapitole E Kanalizace, podkapitole E.4. Popis odkanalizování a čištění odpadních vod ve výhledu, v prvním odstavci jednoznačně konstatuje: „*Pro odvedení splaškových odpadních vod se navrhuje soustavná kanalizační síť splaškové kanalizace DN 250 s napojením na ČOV. Mechanicko-biologická ČOV bude situována na pravém břehu Lukovanského potoka pod obcí.*“

PRVK tak stanovuje základní koncepci odkanalizování spočívající ve stanovení oddílné splaškové kanalizace s převládajícím gravitačním odvodněním, které je vázáno na situování ČOV podél Lukovanského potoka, čímž je zároveň určen recipient vypouštění přečištěných odpadních vod, který má vždy z hlediska narušení hydrologických a případně hydrogeologických poměrů v území širší regionální význam.

Napadené rozhodnutí však zcela v rozporu s platným PRVK, na který je mj. i odkazováno i v územně plánovací dokumentaci, povoluje vypouštění do zcela odlišného recipientu, který ve svém důsledku zcela mění hydrologické a případně hydrogeologické poměry odlišného a ekologicky významnějšího území, na kterém jsou, na rozdíl od konceptu PRVK, zdroje podzemní vody jak shora uvedeno.

Zároveň povolením zcela odlišného situování SO 02 ČOV ve významném rozsahu mění i koncepci vlastního odvodnění urbanizovaného území obce Lukovany, které spočívá

v nutnosti z většiny gravitačních stok následně přečerpávat odpadní vody, čímž lze učinit právně relevantní domněnku, že tento koncept je provozně nákladnější. V tomto důsledku jsou dotčeny i další práva, neboť ze zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů vyplývá obecná povinnost připojit se na existující či vybudovanou kanalizaci pro veřejnou potřebu a hradit stočné stanovené na podkladě provozních nákladů. Tato uložená povinnost jako veřejný zájem na ochranu povrchových a podzemních vod, coby jedinečného přírodního bohatství, před dopady znečištění odpadními vodami, je vyvažována „zárukou“ navržením hospodárné koncepce, kterou má mj. zajišťovat právě PRVK, neboť případné změny v navrhované základní koncepci odvodnění musí být ekonomicky, nebo jinak odůvodněny. Skutečnost, že PRVK schvaluje kraj jako samosprávný orgán, mu dává závaznost a tím právě i umožní realizovat řešení, která budou založena nejen na správných technických, ale i ekonomických parametrech. Na žádost obce je možné tento plán změnit, konkrétně pak v regionu Jihomoravského kraje, zejména z těchto důvodů:

- změna koncepčního řešení (např. z důvodu nemožnosti projednat majetkoprávní vztahy),
- návrh jiného technicky možného řešení, které je oproti původnímu levnější nebo technologicky výhodnější,
- změna, pokud obec vykazuje nově charakteristiky aglomerace, ve vztahu k čištění odpadních vod.

Tímto pouze na okraj konstatuji, že k datu podání tohoto odůvodnění nebyl na přístupném portále JmK nalezen žádný dostupný materiál, z něhož by vyplývalo, že došlo ke změně PRVK Jihomoravského kraje týkajícího se obce Lukovany, či by byl podán návrh na takovouto změnu PRVK pro obec Lukovany, který by alespoň symbolicky deklaroval existenci ekonomičtějšího a levnějšího nebo technologicky výhodnějšího odůvodnění změněné/současné koncepce. Proto spatřuji v tomto procesu netransparentnost a nejednoznačnost v návrhu nejhospodárnějšího řešení a napadeným rozhodnutím mě vodoprávní úřad de facto zavazuje k povinnosti podílet se, coby občan, na financování výstavby, ale i provozu zcela odlišné koncepce odkanalizování, která je v rozporu s PRVK, čímž je dotčeno mé legitimní očekávání dobré správy od činnosti orgánů státní správy.

II.

Jako odvolatel, který spatřuje napadeným rozhodnutím porušení svých práv, zejména na základě rozporu s PRVK a očekávané právní jistotě závaznosti tohoto institutu, tedy předvídatelnosti koncepčního řešení, tak vycházím z právního názoru o podstatě PRVK vycházejícího z výkladu právních norem a publikovaných tezí a závěrů krajských úřadů, coby pořizovatelů PRVK.

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací pro území kraje podrobně vymezuje § 4 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a vyhláška č. 428/2001 Sb., kterou se provádí uvedený zákon v § 2, 3 a 4. Zpracování a schválení plánu rozvoje vodovodů a kanalizací zajišťuje pro své území v samostatné působnosti příslušný kraj. Plán rozvoje vodovodů a kanalizací obsahuje koncepci řešení zásobování pitnou vodou, včetně

vymezení zdrojů povrchových a podzemních vod, uvažovaných pro účely úpravy na pitnou vodu, a koncepci odkanalizování a čištění odpadních vod v daném územním celku. **Navržené koncepce musejí být hospodárné** a musejí obsahovat řešení vztahů k plánu rozvoje vodovodů a kanalizací pro sousedící území. Při zpracování návrhu plánu rozvoje vodovodů a kanalizací vychází zpracovatel z územního plánu velkého územního celku zpracovaného podle zvláštního zákona. PRVK je podkladem pro zpracování územně plánovací dokumentace podle zvláštního zákona a plánu oblasti povodí podle, taktéž podle zvláštního zákona a **pro činnost vodoprávního úřadu**, stavebního úřadu a pro činnost obce a kraje v samostatné i přenesené působnosti. Podkladem pro zpracování plánu rozvoje vodovodů a kanalizací je „územní plán velkého územního celku“ a naopak plán rozvoje vodovodů a kanalizací je podkladem pro územní plány obcí a regulační plány. Návrh plánu rozvoje vodovodů a kanalizací před jeho schválením kraj projedná s obcemi, vlastníky a provozovateli vodovodů a kanalizací v území, jehož se plán rozvoje vodovodů a kanalizací týká, s Ministerstvem zemědělství, příslušným správcem povodí a s příslušným vodoprávním úřadem.

Z výše uvedeného vyplývá, že koncepce odkanalizování obce Lukovany stanovená v platném a publikovaném PRVK byla v minulosti projednána při zpracování PRVK jak s obcí Lukovany, tak i dotčeným vodoprávním úřadem, který však aktuálně vydal rozhodnutí o povolení stavby vodního díla "Lukovany - kanalizace a ČOV" zcela v rozporu s tímto PRVK. Vodoprávní úřad/správní orgán se však s tímto rozporem nikterak nevypořádal, přičemž nelze ani připustit obecnou domněnku, že dokument PRVK nebyl předložen coby důkaz do předmětného správního řízení, neboť se jedná o strategický dokument daný stěžejním speciálním zákonem – zákonem o vodovodech a kanalizacích a PRVK je tak přímo tímto zákonem delegován jako podklad pro činnost vodoprávního úřadu a dále se vodoprávní úřad na jeho tvorbě podílel minimálně na úrovni projednání v oblasti své jurisdikce.

PRVK, tak jak shora uvádím v části I. tohoto odůvodnění, je platným a závazným dokumentem, který má svůj nezastupitelný účel a funkci v rámci vodohospodářského plánování a není tedy jen statistickým či evidenčním nástrojem. Především návrh, spočívající v hledání nejvhodnější varianty, ale i realizace a provozování vodohospodářského systému obecního odvodnění a čištění odpadních vod probíhá v podmínkách výrazné neurčitosti znalostí, informací a dat o hydraulických a hydrologických poměrech, ekologických vztazích a neméně o společenských a ekonomických souvislostech. Kvalitní hydrologické podklady, informace o ekologickém charakteru území a jejich odborné systematické zpracování a vyhodnocení, včetně vypořádání případných námitek a návrhů veřejnosti, ovlivňují správnost volby suboptimálního řešení, kterým se nastavuje společensky přijatelný poměr mezi provozní spolehlivostí, estetickým a ekologickým dopadem a vynaloženými náklady. Při hledání nejoptimálnější varianty řešení proces tvorby PRVK do značné míry tyto postupy naplňuje a především nutí navrhovatele změny komparovat tuto změnu ekonomicky s původně navrhovaným řešením (např. pořizovat studie, provádět ekonomickou analýzu atd.)

Zákon o vodovodech a kanalizacích deleguje PRVK mj. jako podklad pro územní plánování a dále dle § 26 odst. 1 písm. a) tohoto zákona stanovuje obcím tuto povinnost: „*Obce v samostatné působnosti dbají o rozvoj vodovodů a kanalizací odpovídající potřebám obce, zajištěním jeho zpracování do závazné části územně plánovací dokumentace obce*

v souladu plánem rozvoje vodovodů a kanalizací“. Již z tohoto ustanovení je odvoditelná významnost a závaznost PRVK, přičemž nutno konstatovat, že existenci PRVK nejsou dotčena práva obce v samostatné působnosti, neboť koncepce odkanalizování je vždy stanovena v základních funkčních rysech a obec může plně v rámci územního plánování modifikovat dílčí detaily, nehledě na skutečnost, že v případě nemožnosti realizace daného konceptu, nebo nalezení technicky nebo ekonomicky výhodnějšího řešení, jasně odůvodněného, má obec právo požádat o změnu PRVK, přičemž náklady na realizaci změny je nutno stanovit dle platného metodického pokynu Ministerstva zemědělství ČR.

Dále nutno přihlédnout ke skutečnosti, že v rámci pořizování a schvalování PRVK jednotlivých krajů jsou zapojeny ústřední orgány ČR, kde mj. Ministerstvo životního prostředí upozorňuje na povinnost schvalujícího orgánu postupovat podle § 10g odst. 4 a odst. 5 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Ministerstvo životního prostředí předpokládá, že řídicí složky realizace této koncepce zajistí u každého navrženého opatření co nejširší publicitu a informování veřejnosti. Ministerstvo životního prostředí dále upozorňuje překladače na povinnost zajistit sledování a rozbor vlivů schválené koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví a další povinnosti plynoucí z § 10h zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. V případě lokalizace ČOV v rámci ZPF důsledně preferovat lokalizace v rámci ploch s nižší třídou ochrany ZPF. Důsledně zvažovat veškeré zábery v environmentálně cenných lokalitách. ČOV, kanalizace a jiné trvalé stavby je vhodné lokalizovat mimo ložiska nerostných surovin atd.

Již z těchto podmínek dovozují, že koncepce lokalizace ČOV tak jak je popsána v nyní platném PRVK Jihomoravského kraje je pro obec Lukovany výhodnější, neboť je navržena do esteticky méně významného a ekologicky méně hodnotnějšího území, nežli stavba povolená v napadaném rozhodnutí, které stavbu situuje do oblasti významného krajinného prvku a esteticky hodnotného území na samém vstupu do obce Lukovany (hruškový sad a nivní louky).

Stejně tak považují v této souvislosti za zásadní i snahu o co nejširší publicitu PRVK. Přesto, že PRVK nemá svou povahou právní závaznost podobnou právnímu předpisu, zakládá proces jeho vzniku a publikování důvodné naplnění legitimního očekávání coby právní jistoty při aplikaci PRVK v rámci vodoprávního řízení ve všech případech a ze strany různých vodoprávních úřadů stejně. V případě napadeného rozhodnutí min. tak, že vodoprávní úřad/správní orgán bude využívat PRVK jako podklad v daném vodoprávním řízení a nebude-li se ztotožňovat s materiální povahou PRVK v konkrétní věci, tak se min. vypořádá se shledanými rozdíly, neboť právě ony rozdíly mohou zakládat dotčení řady legitimně očekávaných práv, nehledě na skutečnost, že soulad PRVK s definitivním způsobem odkanalizování je otázkou dostupnosti dotační politiky. Osvědčení souladu s PRVK je nezbytným podkladem k žádostem obcí o poskytnutí dotací z dotačních titulů spolufinancovaných z EU a z národních dotačních programů.

III.

PRVK považují za platný podklad pro vodoprávní řízení, kterým se měl vodoprávní úřad na základě zákona o vodovodech a kanalizacích zabývat v rámci dotčeného

vodoprávního řízení, neboť toto je mu přímo delegováno citovaným zákonem. Skutečností, že napadeným rozhodnutím byla povolena stavba kanalizace a ČOV zcela v rozporu s platným PRVK Jihomoravského kraje, považují předmětné rozhodnutí za nezákonné, neboť v souběhu s tímto konstatováním není z žádné části napadeného rozhodnutí zjistitelné, zda-li se vodoprávní úřad vůbec PRVK zabýval, v jakém rozsahu a s jakými závěry a z tohoto důvodu není tedy ani přezkoumatelné, v čem shledal vodoprávní úřad důvod pro vydání takového rozhodnutí, aniž by nebyla dotčena práva odvolatele jako účastníka řízení, který v legitimním očekávání předpokládal dodržení koncepce PRVK, či alespoň věcně vypořádaných rozporů s PRVK ze strany vodoprávního úřadu. V případě dodržení veřejně publikované koncepce lokalizace ČOV Lukovany v PRVK Jihomoravského kraje bych neshledával porušení svých práv jak k hospodárnosti a ekologičnosti řešení.

IV.

V napadeném rozhodnutí vodoprávní úřad na straně 27 odůvodňuje zásah do významného krajinného prvku na základě námitek účastníků řízení takto: „... *K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Ke konkrétnímu VKP uvedl, že VKP „Údolí Čelešky“ tvoří cca 2 km dlouhé dno úvalovitého údolí s potokem a jeho nivou. Místo, kde je plánována stavba ČOV, tvoří polokulturní zamokřené louky a část toku je regulována. Břehový porost tvoří úzký lem jasanových olšin s převažující olší lepkavou, jasanem ztepilým a vrbou, o který je třeba pečovat tvarovým a zdravotním výběrem. Vodní tok i údolní niva jsou migračním koridorem, je zde rozmanitá biodiverzita s převažujícími mokřadními biotopy. V daném úseku má VKP funkci retenční i stabilizační. Zejména při příválových deštích je zde možný rozliv vody na přilehlých loukách tak, že zásadním způsobem stabilizují a zachycují vodu v krajině. Uvedenou stavbou dojde k částečnému narušení těchto funkcí, a to zejména po dobu výstavby. Je však třeba vzít v úvahu také veřejný zájem, který v tomto konkrétním případě převyšuje zájmy ochrany přírody. Z uvedených důvodů orgán ochrany přírody souhlasil s navrženým zásahem, avšak za předpokladu splnění konkrétních podmínek (podmínky závazného stanoviska se staly nedílnou součástí rozhodnutí ve věci, neboť byly kompletně začleněny do výroku č. II rozhodnutí ve věci (podmínka č. 10 g) až 10 j)). Vzhledem k tomu, že významné krajinné prvky mají mj. krajinotvornou funkci, bylo v podmínkách závazného stanoviska dáno barevné ladění a výsadba ovocných stromů...“*

Dle mého názoru správní orgán takovýmto odůvodněním, kdy balancuje soulad výstavby ČOV se zásahem do významného krajinného prvku jako vyvažování zásahu veřejným zájmem na úseku ochrany přírody, sděluje, že je považuje za irelevantní a nicotné, právě s ohledem na nevypořádání se s koncepcí PRVK, kde umístění ČOV Lukovany je zcela mimo významný krajinný prvek, v prostoru více ekologicky poškozeném a méně esteticky hodnotném. Nehledě na to, že komparací umístění ČOV jednotlivých variant (povolené v napadeném rozhodnutí a koncepcí PRVK Jihomoravského kraje) by pravděpodobně došlo ke konstatování, že koncepce stanovená v platném PRVK Jihomoravského kraje kladněji splňuje obecné Zásady územního rozvoje (např. zpřístupňování krajiny, coby synergický efekt

vybudování příjezdové cesty). Nicméně konkretizování komparace v jednotlivých detailech je nicotné pro nemožnost přezkumu dílčích faktorů a absence jakékoliv studie či analýzy.

V.

V návaznosti na předchozí odstavec je zásadní právní otázkou vlastní poloha ČOV, kterou vodoprávní úřad spatřuje jako zákonnou a vycházející z rozhodnutí předešlého územního řízení o umístění stavby ČOV vydaného MěÚ Zbýšov, odborem výstavby, pod č.j. MZ 1255/2017, ze dne 01. 09. 2017. Vodoprávní úřad mj. konstatoval, že se nebude zabývat touto otázkou coby připomínkou/námitkou některých účastníků řízení, vycházejí přitom z ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona.

V této formální věci souhlasím se závěrem vodoprávního úřadu, avšak zároveň konstatuji, že se měl vodoprávní úřad zabývat souladem projektové dokumentace s územně plánovací dokumentací a to na základě ust. § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a taktéž na základě rozsudku Nejvyššího správního soudu 5 As 77/2009 – 107 ze dne 28. července 2010. Toto také dle odůvodnění v napadeném rozhodnutí vodoprávní úřad sice učinil, avšak pouze formálně, a to pouhým konstatováním, že: „... zjistil, mj. že pozemky dotčené povoloanou stavbou jsou součástí územního rozhodnutí a žádná z podmínek územního rozhodnutí není v rozporu s žádostí taj, jak byla předložena. Vodoprávní úřad má tedy nade všechnu pochybnost prokázáno, že předložená dokumentace je v souladu s územním rozhodnutím ve smyslu § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona.“ S tímto závěrem však nesouhlasím, neboť podrobným studiem výkresové a textové části platného územního plánu obce Lukovany lze dovést jednoznačný vnitřní jazykový a logický nesoulad mezi těmito částmi a nemožnost právně jednoznačného rozhodnutí umístění ČOV na takovémto podkladě. Výkresová část předmětného územního plánu klade umístění ČOV do polohy, která je v souladu s napadeným rozhodnutím, avšak textová část uvádí zcela vágně, např. na str. 15 platného územního plánu obce Lukovany, kde je v bodě 4. 2. 2. 2. Odkanalizování pouze obecně konstatováno pátou odrážkou, že je navržena plocha pro umístění čistírny odpadních vod a jednoznačně však tato polohu není určena a dále zcela vůbec neformuluje recipient, přestože v textové části odůvodnění předmětného územního plánu je na str. 38 bod A6) uvedeno: „...Bude prověřena koncepce odkanalizování obce a **případně** navržena nová plocha pro umístění čistírny odpadních vod. Tento záměr bude mít pozitivní vliv na životní prostředí a je v souladu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací JMK...“ Tedy textová část odůvodnění územního plánu se také odkazuje na soulad právě s platným PRVK, který však v textu i grafické části situuje ČOV podél pravé části Lukovanského potoka. V textové části uvedeného odůvodnění územního plánu je dále uvedeno strohé konstatování, že změna umístění čistírny odpadních vod je navržena dle požadavku obce (str. 6), a z uvedeného tedy není jasné patrné, že k tomuto kroku došlo v souladu s citovaným požadavkem na prověření, který je součástí textu shora uváděného bodu A6).

Proto nelze projektovou dokumentaci zcela logicky označit za souladnou s územním plánem, ve kterém je taxativně stanoven soulad s PRVK, přičemž umístění ČOV je zcela v rozporu s PRVK, včetně zatížení vypouštěním přečištěných odpadních vod zcela jiného recipientu, než který je uveden v PRVK a včetně pochyb o naplnění deklarovaného

požadavku na prověření koncepce odkanalizování, kdy by **případná** změna plochy pro umístění ČOV měla vycházet právě až ze závěrů takového prověřování. Proto trpí územní plán vnitřními vadami s právními důsledky, neboť právě tyto okolnosti vedly k mému nevyužití připomínek v rámci územního řízení o umístění stavby ČOV a jazyková formulace textové části mě uvedla v omyl, tedy v přesvědčení, že lokace ČOV má být v souladu s platným PRVK, tedy na Lukovanském potoce a k její případné změně polohy by mohlo dojít až na základě řádného prověření koncepce odkanalizování, přičemž mi není známa žádná skutečnost svědčící o tom, že by byla v minulosti v této souvislosti vypracována např. studie, odůvodňující změnu lokalizace ČOV oproti aktuálním datům obsaženým v PRVK Jihomoravského kraje. Proto konstatuji, že napadené rozhodnutí je sice v souladu s výkresovou dokumentací, ale v rozporu s textovou dokumentací územního plánu, přičemž obě části se mají v zásadě doplňovat a ne si odporovat.

VI.

Správní orgán v odst. 3. odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí: „...k žádostem byly doloženy všechny povinné doklady podle ustanovení § 6 a § 10 vyhlášky č. 183/218 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu a dalšími doklady, **a to zejména**:...“ Ze, správním orgánem uvedeného, slovního spojení „a to zejména“ logicky vyplývá, že neuvedl v odůvodnění předmětného rozhodnutí úplný výčet podkladů jím označených jako další doklady a na jejichž základě pravděpodobně rozhodoval, ale jen některé.

V části odůvodnění týkající se samotného posouzení vodoprávního úřadu správní orgán konstatuje, že přezkoumal předloženou žádost, ostatní podklady rozhodnutí, včetně projektové dokumentace a provedl volné hodnocení důkazů. Dále uvádí, že vodohospodářský záměr posoudil zejména z hledisek uvedených v ustanoveních vodního zákona, stavebního zákona, zákona o vodovodech a kanalizacích a na ně navazujících právních předpisů či **v jiných strategických plánovacích dokumentech**, aniž by tyto strategické plánovací dokumenty dále jednoznačně konkrétně specifikoval a náležitě posoudil jejich relevantnost ve vztahu k posuzované věci.

Zásada materiální pravdy vyjádřená v ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řád, v úplném znění (dále jen „správní řád“) zakotvuje základní požadavek na určení rozsahu a způsobu, v jakém správní orgán zjišťuje skutečnosti, nezbytné pro vydání správního rozhodnutí. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 09. 2005 č. j. 2 As 18/2004–68 musí správní orgán v odůvodnění rozhodnutí bezpodmínečně uvést, z kterých konkrétních důkazů vycházel.

V odůvodnění rozhodnutí tak musí být jednoznačně popsáno, které konkrétní identifikované podklady rozhodnutí správní orgán hodnotil, proč a jakým způsobem je hodnotil a provedl jako důkaz. Tato zásada je explicitněji vyjádřena v ust. § 68 odst. 3 správního řádu, který klade požadavky na formální náležitosti odůvodnění rozhodnutí. V odůvodnění se uvedou **důvody** výroku nebo výroků rozhodnutí, **podklady** pro jeho vydání, **úvahy**, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a **informace** o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich

vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Obsahem odůvodnění rozhodnutí musí být především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí ve smyslu ust. § 50 odst. 4 správního řádu a správní orgán musí současně uvést, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil, jakým způsobem tyto podklady hodnotil, jaký přikládal jednotlivým podkladům význam a proč činil právě tak. Výslovně toto ustanovení uvádí, že správní orgán pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Je nepřípustné, aby správní orgán v odůvodnění rozhodnutí nerozlišil konkrétní podklady pro rozhodnutí, které jej vedly k závěrům obsaženým ve výroku, stejně tak nepostačuje, aby všechny podklady zahrnul pod neurčitý pojem spisový materiál a na toto spojení se v celém odůvodnění při hodnocení podkladů odkazoval. **Každý podklad pro rozhodnutí musí být v odůvodnění náležitě a jednoznačně identifikován.**

Je nesporné, že předmět daného správního řízení je vzhledem ke své povaze velmi složitý po stránce právní, odborné i technické. Z tohoto důvodu správní orgán nashromáždil množství listinných dokladů, které by měly ve společném vodoprávním řízení sloužit jako podklady pro vydání rozhodnutí. Jak vyplývá ze shora uvedeného, je správní orgán v odůvodnění povinen provést rekapitulaci podkladů pro vydání rozhodnutí spočívající v konkrétním rozlišení dokumentů, z nichž při rozhodování vycházel, a dokumentů, jejichž závěry nebyly při vydání rozhodnutí akceptovány, včetně zdůvodnění takového postupu. Tomuto požadavku však správní orgán v napadeném rozhodnutí nedostál.

Naplnění náležitostí odůvodnění správního rozhodnutí představuje podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu je neopomenutelnou podmínkou jeho přezkoumatelnosti. V odůvodnění napadeného rozhodnutí však tyto zákonné požadavky absentují a takovéto nedostatečné odůvodnění pak nutně vede k jeho nepřezkoumatelnosti, která je důvodem pro jeho zrušení.